

ФЕРНАНДО ДЕ РОХАС

СЕЛЕСТИНА

Режија: МИЛАН НЕШКОВИЋ

GRAD
Theatre
city
BUDVA

JUGOSLOVENSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

Impressum

Издавач: ЈУ „Град театар“, Будва

За издавача: Милена Лубарда Маројевић, директор

Уредник програма: Светлана Ивановић

Дизајн насловнице: Mirko Ilić Corp.

Дизајн програма: Мерин Смаилагић

Тираж: 300

Штампа: ДПЦ, Подгорица

Фернандо де Рохас

СЕЛЕСТИНА

Адаптација Маја Тодоровић
Редитељ: Милан Нешковић

Драматург: Маја Тодоровић
Сценограф: Јасмина Холбус
Костимограф: Биљана Гргур
Кореограф: Иста Степанов
Композитор: Владимир Пејковић
Сценски говор: Љиљана Мркић Поповић

Лица

Селестина
Калисто
Малибеја
Семпронио
Пармено
Алиса
Плеберио
Елисија
Ареуса
Специјална гошћа:
Пипили

Наташа Нинковић
Никола Шурбановић
Марта Бјелица¹
Никола Ракочевић
Емир Ћатовић
Анђелика Симић
Љубомир Бандовић
Катарина Жутић
Маја Стојановић
Лулу Аја Мини Пипи

¹ Јована Стојиљковић на репризном извођењу 21. јула 2019. године

ЈУ “Град театар”: **Милена Лубарда Маројевић, директор**
Југословенско драмско позориште: **Тамара Вучковић Манојловић, в. д. директора**
Умјетнички директори продукције: **Светлана Ивановић, Горчин Стојановић**

Продуценти: **Мирела Адровић Шофранац, Александра Јанковић**
Технички директори: **Душан Кнежевић, Миливоје Бутуровић**
Инспицијент: **Раде Стојиљковић**
Суфлер: **Драгана Анђелковић**
Организатори: **Ана Крута Смаилагић, Бојана Склендер, Владимир Перишић**
Асистент редитеља: **Стефан Гајић**
Дизајн насловнице: **Mirko Ilić Corp.**
Дизајн програма: **Мерин Смаилагић**
Сарадници на изради програма: **Стана Кентера, Светлана Парошки**
Фотографија: **ЈДП, архива ЈУ “Град театар”**

Премијера на XXXIII фестивалу “Град театар” 18. јула 2019. године, сцена између цркава, у 20.30ч.

Репризна извођења 19, 20. и 21. јула у 21ч.

Премијера у Југословенском драмском позоришту у Београду у октобру 2019. године

КОМЕДИЈА (ИЛИ ТРАГИКОМЕДИЈА) О КАЛИСТУ И МЕЛИБЕЈИ¹

Написана против лудих заљубљених људи, који, савладани својим неумереним жељама, своје љубавнице Боговима називају. Такође представља упозорење против превара сводиља и злих слугу и њиховог ласкања.

ФЕРНАНДО ДЕ РОХАС рођен је око 1466. године у Пуебли де Монталбан. Племићког је поријекла, које му је често оспоравано. Био је и под сталном присмотром инквизиције, која је сумњичила његову породицу да практикује јудаизам. Студирао је право на Универзитету у Саламанки, гдје је и дипломирао око 1498. године. Драму „Селестина“ писао је током студија. Након студија, бавио се правом, а једно вријеме био и градоначелник Талавера, гдје је живио до смрти (1541). Прво издање „Селестине“, у 16 чинова, датирано је 1499. године и оно не помиње име аутора. Иако драма није извођена за Рохасовог живота, постала је чувена недуго по објављивању. Због популарности, друго издање је изашло 1500. године у Толеду, а треће у Севиљи 1501. године. У севиљском издању први пут је штампано и име аутора. Текст четвртог издања, које је објављено у Саламанки исте године, по први пут се назива трагикомедијом и садржи 21 чин. „Селестина“ се често сматра „последњим дјелом шпанског средњег вијека и првим дјелом шпанске ренеасансе“. Жанровски је изразито хибридног карактера, драма је у основи, али и роман са изразито драмским елементима. Једно је од првих дјела шпанске књижевности „из којих је шпански народ почео да учи да је могуће живети без идеала“², уз то и „један нови поглед на живот између идеализма и реализма, баш какав је био и сам свет у то време“³.

МИЛАН НЕШКОВИЋ - поводом рада на представи

„Селестина“, иако широј јавности непознат, јесте један од највећих шпанских романа и самим тим је изазов да се постави на сцену. С једне стране, желели смо да останемо верни духу Шпаније, а са друге, да тај средњовековни свет транспонујемо у савремено доба. Сам роман отвара низ могућности за савремено читање, али и низ ограничења. Наша „Селестина“ је прича о свету у ком материјално има предност над свим осталим, о свету инстант задовољстава, о свету у ком су емпатија и искрене емоције одавно превазиђена ствар или их иронично поседују они од којих то најмање очекујемо. У поднаслову романа стоји „трагикомедија о Калисту и Мелибеји“. То нам је и била полазна тачка; поигравали смо се стилизовима комедије, из којих се полако рађа трагедија. Испоставило се да је граница танка, што говори доста о нама самим, и о свету у којем живимо, који је истовремено и трагичан и комичан, само је питање из ког угла посматрамо.

¹ Де Рохас, Фернандо: „Селестина“, превод и поговор Нина Мариновић; *Издвачака књижарница Зорана Стојановића*, Сремски Карловци, Нови Сад, 2008. год, стр. 17.

² Исто, стр. 258.

³ Исто, стр. 262.

Из Пролога “Селестине”^{1 2}

А пошто је борба древна и коришћена од давнина, не чудим се ако је ово дело оружје било за борбу или рат његовим читаоцима, да би се супротставили једни другима, дајући свако за себе суд свој у складу са својим укусом. Једни су сигурно рекли да је преопширно, други да је кратко, једни да је пријатно, други да је мрачно; тако да је на Богу само да у склад доведе толика и тако различита мишљења. Тим пре што се, као и све на овом свету, подвести може под мудру мисао: “Није ли живот човеков, ако добро погледамо, од рођења па све до смрти, само рат вечни”? Деца с њиховим играма, дечаки са словима, младићи с уживањима, старци с хиљадама болести ратују, а ове странице са свим узрастима. Први их цепа и баца, други да их прочита добро не уме, трећи се, доба веселе младости и лудовања, не слаже. Једни им мереју да снагу не поседују, да су у целини само главна радња. Они њихове не користе делове и од њих само лаку причу чине; други духовитост истичу и познате мудрости, хвале их на сав глас, а превиђају оно важно и за њих корисно. Али, они чијем је уживању све намењено, рашчлањују садржину главне радње, преспајају целину по свом нахођењу, смеју се духовитостима, мудрости и изреке мудраца у сећању чувају, да би их употребили у приликама када то одговара њиховим поступцима и намерама. На тај начин, када се скуппи да слуша ову комедију десеторо људи који се, као што је обично, разликују у свему овоме, ко може да порекне да није рат отац дела које се разуме на толико различитих начина? Јер су чак и издавачи свој допринос дали, наслове додајући или кратке садржаје на почетку сваког чина, приповедајући шта се у њима догађа: што се не сме замерити, јер су тако још антички писци чинили. Други су о наслову расправљали, говорећи да се не може назвати комедијом оно што се тужно окончава, већ само трагедијом. А први аутор је канио да право име од почетка да, а то је уживање, те га назва комедијом. И ја, видећи та неслагања, тврдоглаво кренух средином тих крајности, и назвах га трагикомедијом. Тако, увидевши сва неслагања и мишљења различита, у правцу где се већина стиче погледах, и видех где би волели да наставе уживати уз причу о двоје љубавника. Тако да пристах, против своје воље, да по други пут перо пустим на тако необичан задатак, стран мом позиву, крадући понеки сат од мог главног занимања и оне друге намењене разоноди, иако сам сигуран да неће недостајати нових клеветника ни овом новом издању.

¹ Из Пролога објављеног први пут у издању из Севиле 1502. године.

² Де Рохас, Фернандо: „Селестина“, превод и поговор Нина Мариновић; *Издавачка књижарница Зорана Стојановића*, Сремски Карловци, Нови Сад, 2008. год, стр. 13-14.

МИЛАН НЕШКОВИЋ (Ваљево) дипломирао је режију у класи проф. Николе Јевтића и проф. Алисе Стојановић на Факултету драмских уметности у Београду 2008. год. Прву сарадњу са Југословенским драмским позориштем остварио је 2018. године, када је поводом обиљежавања седамдесет година од прве премијере на сцени ЈДП-а, режирао управо прву изведену представу *Краљ Бетајнове* Ивана Цанкара. У Србији и сусједним земљама до сада је поставио 19 представа, међу којима су: *Мрешћење шарана* (Атеље 212), *Бела кафа* Александра Поповића (Народно позориште у Београду), *Берлински зид* Жељка Хубача (Београдско драмско позориште), *Шофери* Ласла Вегела (Народно позориште Ниш), *Код вечите славине* Момчила Настасијевића (Народно позориште у Београду), *1915*. Бранислава

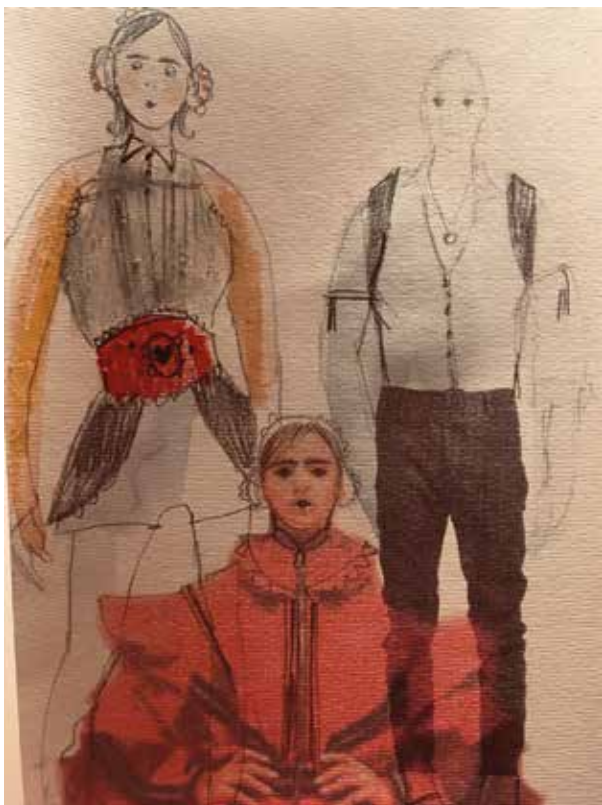
Нушића (Крушевачко позориште), *Недеља, јуче, данас, сутра* Огњена Обрадовића (Београдско драмско позориште), *Шине* Милене Марковић (Гледалишче Тартини, Пиран, Словенија), *Швајцарска* Петра Михајловића (Народно позориште, Бања Лука), *Маестро* Миливоја Млађеновића (Народно позориште Сомбор), *Увела ружа* Јелене Мијовић по Б. Станковићу (НП Врање), *Прометејев пут* Дејана Дуковског (Дорћол плац), *Самоубица* Николаја Ердмана (Народно позориште Сомбор), *Антигона 1918*. Маје Тодоровић (Српско народно позориште Нови Сад), *Нечиста крв* Маје Тодоровић по мотивима Боре Станковића (Народно позориште у Београду). Поставио је Нушићеву *Ожалошћену породицу* у театру „Волков“ у Јарослављу у Русији, 2017. године. 2015. освојио је награду „Љубомир Муци Драшкић“, коју додјељују глумци. Бави се педагошким радом на Академији уметности у Београду.

МАЈА ТОДОРОВИЋ рођена је у Сплиту, одрасла у Херцег Новом. Завршила је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду. Дјела: *Дрекавац* (Београдско драмско позориште, р: Милена Павловић) – награда за драмски првијенац; *Пакована девојка* (Београдско драмско позориште, р: Сташа Копривица, УК „Вук“, р: Теа Пухарић); *Његош за почетнике* („Град театар“ Будва, р: Марија Перовић); *Кинез* (Градско позориште Подгорица, р: Ања Суша) – награда за најбољи драмски текст за дјецу и младе, фестивала Котор Арт и центра АССИТЕЈ Црна Гора; *Шћери моја...* (Црногорско народно позориште, р: Ана Вукотић) – награда ЦНП-а за најбољи драмски текст, *Антигона 1918*. (Српско народно позориште, Нови Сад, р: Милан Нешковић), *Нечиста крв* (Народно позориште у Београду, р: Милан Нешковић). Радила је као драматург на бројним представама. Сценариста филма *Ајвар* у режији Ана Марије Роси, неколико кратких играних и документарних филмова и ТВ серија.

ЈАСМИНА ХОЛБУС дипломирала је дизајн ентеријера на *Chelsea College of Art & Design* у Лондону 1996. Чланица је Удружења књижевника Србије од 1993. и УЛУПУДС од 2007. Као позоришни сценограф ради од 2003. У Југословенском драмском позоришту је радила сценографије за представе: *Пред пензијом* Т. Бернхарда у режији Дина Мустафића; *Банат* Угљеше Шајтинца у режији Дејана Мијача; *Дневник о Чарнојевићу* М. Црњанског, *Отело* Вилијем Шекспира, *Сањари* Роберта Музила, *Друга страна* Дејана Дуковског – у режији Милоша Полића, *Натан Мудри* Готхолда Е. Лесинга у режији Јоване Томић. Адаптирала је сценографију Владислава Лалицког за представу *Буба у уху* у режији Љубише Ристића. Сарађивала је с Атељеом 212, Битеф театром, Народним позориштем у Београду, Српским

народним позориштем, Малим позориштем „Душко Радовић“, Загребачким плесним центром, ХНК „Ивана пл. Зајца“ у Ријеци, СНГ Драма Љубљана, Центром за културу Тиват, “Градом театром” Будва и Битеф денс компанијом. Јасмина Холбус је арт-директор и сценограф пројекта за џез-концерте *Bojan Zulfkarpašić Sextet* (Сава Центар, Београд и Синагога, Нови Сад, 2013). За сценографски рад је награђивана. Аутор је видео инсталација и умјетничких пројеката у архитектури и графичком дизајну (Бијенале умјетности, Барселона 2005) и мултимедијалног умјетничко-истраживачког пројекта *Let's Talk* (Галерија „Штаб“, 2016). Објавила је дванаест књига поезије.

БИЉАНА ГРГУР рођена је у Осијеку. Дипломирала је на Факултету примењених уметности у Београду на одсјеку костим, атеље сценски костим, у класи професорке Љиљане Петровић. Костимографијом се бави од 2000. Посебно је интересује истраживање граница између сценског костима и савременог одијевања. Прву сарадњу са Југословенским драмским позориштем остварила је 2018. године у представи *Краљ Бетајнове* Ивана Цанкара у режији Милана Нешковића. Осим за представе Народног позоришта Сомбор, чија је чланица, креирала је костиме и за представе: *Ожалошћена породица* (Театар Волков, Јарослављ, Русија); *Unbond i BBB* (Theater de Nieuwe Vorst, Тилбург, Холандија), *Осећај браде* (Атеље 212), *Берлински зид* (Београдско драмско позориште), *Црвенкапа* (НП "Стерија", Вршац), *Хајка на вука* (Шабачко позориште), *Антигона* (Српско народно позориште).

Радила је костимографију за десетак

играних филмова (*Тилва Рос*, р. Никола Лезајић; *Варвари*, р. Иван Икић, *The Box*; р. Андријана Стојковић). Чланица је Народног позоришта Сомбор. Члан УЛУПУДС-а и оснивач Агенције за костимографске услуге *Mr. and Mrs. Schnitt*.

ИСТА СТЕПАНОВ завршила је Музичку школу "Исидор Бајић", смјер виолина, Балетску школу у Новом Саду, смјер играч класичног балета, а студирала је и на Краљевској плесној академији у Лондону, кореологију и систем покрета Бенеш. Играч је балета и опере Српског народног позоришта у Новом Саду, енглеског Националног балета и Краљевске опере. Играла је у програму BBC-ја *French and Saunders* и серији *Above Suspicion*. Била је асистент кореографа и мастер "Push" компаније и Руске балетске школе у Лондону. Балетски педагог

у истој школи и Балетској школи у Новом Саду. Кореограф у драмским представама: *Тимон Атињанин* Горчина Стојановића, Српско народно позориште Нови Сад, *Добар дечак* Предраг Штрбац, *Саломе* и *Петар Пан* Предрага Штрпца, *Богојављенска ноћ*, *Уносно место*, *Чудо у Шаргану* Егона Савина, *Зојкин стан* Дејана Мијача, *Сеобе* Виде Огњеновић, *Обитавалиште* Мирослава Бенка, *Тре сореле* Милоша Јагодића, *Лепотица и звер* Милоша Јагодића, *Лимунација* Ратка Радивојевића, *Урнебесна трагедија* Маје Гргић, *Вечити младожења* Даријана Михајловића, *Ивона*, *бургундска кнегиња* и *Лака мала* Радослава Миленковића, *Јесењин*, Милана Белегишанина, *Родољупци* Радоја Чупића, *Приче из Бечке шуме* Иве Милошевић, *Црни Жанка* Томића, *Дух који хода* Александра Поповског, *Гробница за Бориса Давидовича* и *Доплер* Александра Поповског, *Каталогизација или приручник за полетање* Дина Радомана, *Пепељуга* Марка Пучија Катене, *Том Сојер* Золтана Пушкаша, *Грађанин Племић* Ане Берелович, *Зла жена* Иве Милошевић, *Револуција ОТКАЗАНА* Саше Асентића и Ане Вујановић; кореограф и извођач на концерту Слободана Тркуље; отварање NOMUS-а 2017. кореографија *Бити овде*; "La Campanella", Борис Ковач "Fly by", *Балерине*, Миње Богавац. Добитница Стеријине награде за сценски покрет у представи *Зла жена* Иве Милошевић 2019. године.

ВЛАДИМИР ПЕЈКОВИЋ (1976), композитор из Београда. Значајно мјесто у његовом раду заузима музика за позориште, телевизију и филм. Компонувао је музику за више од сто седамдесет позоришних представа различитих жанрова, за које је више пута награђиван. Поред компоновања, ради при позоришту и као музички супервизор, дизајнер звука и извођач (клавир, гитара, бас гитара, жива електроника), а сарађује и са београдским бендовима. Као композитор, ради при институционалним и независним продукцијама у Србији и региону, у Француској, Њемачкој, Италији, Словенији. Живи у Београду.

ЉИЉАНА МРКИЋ ПОПОВИЋ дипломирала је глуму на Факултету драмских уметности и француски језик на Филолошком факултету. Докторирала је на ФДУ. Љиљана Мркић Поповић редовни је професор на Факултету драмских уметности. На функцији декана ФДУ била је у периоду од 1996. до 2002, а ректора Универзитета уметности од 2009. до 2015. Лекторски је обрадила око 450 представа. Поставила је сценски говор у представама Југословенског драмског позоришта, Атељеа 212, Београдског драмског позоришта, Театра Т, Позоришта „Бошко Буха“, Српског народног позоришта, Црногорског народног позоришта, Народног позоришта у Београду, Сомбору, Суботици, Нишу, Крушевцу, Крагујевцу, Котору, Цетињу, Будви и др. Говорно је обрадила 26 телевизијских драма и 7 филмова.

НАТАША НИНКОВИЋ рођена је у Требињу. Дипломирала је глуму 1994. године на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Владимира Јевтовића. Првакиња је Дrame Народног позоришта у Београду. Била је Бјанка у *Укроћеној горопади*, Флора у *Тетовираној ружи*, Лукреција у *Мандраголи*, Шарлота у *Дон Жуану*, Хелена у *Сну летње ноћи*, Кресида Филд у представи *Мајстор*, Варја у *Вишњику*, Јелена Катић у *Сабирном центру*, Аглаја у *Идиоту*... Наступа и на сценама других београдских позоршта (Атеље 212, Београдско драмско позориште, Звездара театар...). У Југословенском драмском позоршту остварила је улоге у представама *Кнез Михаило* (Катарина), *У лову на бубашвабе* (Анка), *Госпођица* (Рајка Радаковић, Госпођица) и *Нора* (Ева). Са једнаким успјехом игра и на филму и телевизији. Запажене улоге остварила је у филмовима *Три карте за Холивуд*, *Спаситељ*, *Рат уживо*, *Професионалац*, *Имам нешто важно да вам кажем*, *Made in YU*, *Ивкова слава*, *Клопка*, *Хитна помоћ*, *Смрт човека на Балкану*, *Стадо* и на телевизији у серијама *Улица липа*, *Рањени орао*, *Мјешовити брак*, *Цват лепе на Балкану*, *Фолк*, *Неке друге приче*, *Јагодићи*, *Стадо*, *Убице мог оца*... Добитница је великог броја награда за позоришне улоге, као што су награда „Жанка Стокић“ за 2018, „Раша Плаовић“ за сезону 2010/2011, Награда за најбољу женску

улогу на 23. Међународном фестивалу малих сцена у Ријеци, годишњих награда Народног позоришта за представе *Мајстор* и *Сан летње ноћи*, награда „Ђуран“ на Данима комедије, награда на Нушићевим данима, годишњих награда Београдског драмског позоришта и Југословенског драмског позоришта. Освојила је и престижне награде за филмске улоге (*“Царица Теодора”* за филм *Клопка*, *„Наиса”* и награда публике за филм *Спаситељ*, награда за главну женску улогу на фестивал у Валенсијену и Сочију за филм *Спаситељ*).

НИКОЛА ШУРБАНОВИЋ рођен је у Београду. Глуму је завршио на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Љубослава Мајере. У позоришту је играо у представама *Галеб*, *Луди од љубави* (Народно позориште Лесковац), *...и остали* (Установа културе Вук),

Пошто гвожђе (ФДУ), *Љубав у Савамали* (Звездара театар). Игра и на филму (*Тмина* Луке Бурсаћа, *Бићемо прваци света* Дарка Бајића, *Отаџбина* Олега Новковића, *After party* Луке Бурсаћа и *Пси умиру сами* Николе Петровића) и у телевизијским серијама (*Вере и завере*, *Сумњива лица*, *Шифра Деспот*, *Синђелићи*). Добитник је Стеријине награде из Фонда „Дара Даринка Чаленић“ за најбољег младог глумца за улогу у представи *...и остали* и награде „Златни лист“ Јесењег позоришног фестивала на Међавнику за улогу у представи *Пошто гвожђе*. Бави се синхронизацијом анимираних и играних филмова за Студио Аудио Wizard M&D и Ливада Београд (*Петар Пан и магична књига Недођије*, *Фантастично путовање у Оз*, *Аладин*, *Краљ лавова*...).

МАРТА БЈЕЛИЦА дипломирала је глуму на Факултету драмских уметности у класи професора Драгана Петровића. Ради као асистент на ФДУ на одсјеку сценски покрет код професора Ферида Карајице. У Југословенском драмском позоришту игра Анжелику у *Уображеном болеснику* и Новинарку у представи *Случајна смрт једног анархисте*. У Атељеу 212 игра Марту у представи *Пијани*, младу Петрију у *Петријином венцу* и Моник у *Гетсиманском врту*. Остварила је улоге у филмовима *Отаџбина*, *Изгредници*, *Мамонга* и у телевизијским серијама *Чизмаши*, *Сумњива лица*, *Државни службеник*, *Жмурке*.

НИКОЛА РАКОЧЕВИЋ

дипломирао је глуму на Факултету драмских уметности у Београду у класи професорке Биљане Машић. Остварио је велики број улога у позоришту, на филму и телевизији. У Југословенском драмском позоришту, чији је члан од 2012. године, остварио је улоге у представама *Краљ Бетајнове* (Макс), *Случајна смрт једног*

анархисте (Инспектор Калабрези), *Уносно место* (Василије Николајевич Жадов), *Злочин и казна* (Родион Романович Раскољников), *Отело* (Родриго), *Банат* (Добривоје), *Барбело, о псима и деци* (Зоран, понекад Марко), *Полиграф* (Франсоа), *Змајеубице*. Наступа и на другим позоришним сценама (*Трансилванија*, Београдско драмско позориште, *Дон Жуан у Сохоу*, *Невиност*, *Play Poročić* – Атеље 212, *Живот је сан* – Народно позориште у Београду). Добитник је Стеријине награде за најбољег младог глумца, награде “Авдо Мујчиовић” на театарском фестивалу у Ужицу... Значајне улоге остварио је у филмовима: *Шејтанов ратник*, *Шишање*, *Жена са сломљеним носем*, *Кругови*, *Травелатор*, *Бранио сам Младу Босну*, *Небо изнад нас*, *Скидање*, *Живот и смрт порно банде*... Уврштен је међу десет најбољих младих глумаца (“Shooting Star”), који су представљени на Берлинару 2014. године. Добитник је бројних награда на престижним филмским фестивалима у земљи и иностранству (награда на филмском фестивалу у Нишу, на филмском фестивалу “Cinema City” у Новом Саду, на фестивалу “Liffe” у Лесковцу, Со фесту, награде Удружења филмских критичара Србије и награде “Seymour Cassel” на Олденбуршком филмском фестивалу). Остварио је и запажене улоге на телевизији. Играо је у криминалистичкој серији *Последњи пантери* у продукцији Sky-а и Canala + 2015. године. Играо је и у домаћим серијама *Јутро ће променити све*, *Сумњива лица*, *Вере и завере*, *Фолк*, *Војна академија*, *Отворена врата*...

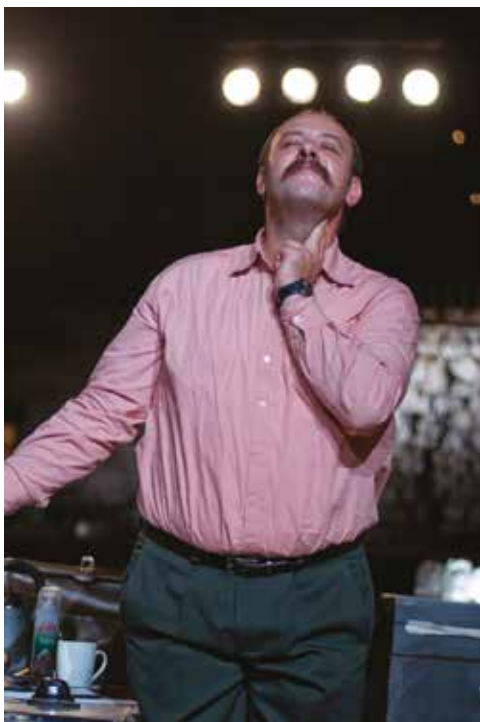
ЕМИР ЋАТОВИЋ рођен је 1988. године у Бијелом Пољу. Након завршене гимназије, 2007. год. уписује Факултет драмских умјетности на Цетињу. Дипломирао 2011. године у класи професора Бранимира Поповића. Од значајнијих улога у позоришту, издвајају се Хемон (*Антигона*), Еди (*Људи од љубави*), Мухарем (*Црвени петао лети према небу*), Били (*Коза или ко је Силвија*), Марко (*Поглед с моста*), Рус (*Очеви су градили*), Станко (*Бокешки Д-мол*), Алекса (*Кинез*), Влас (*На љетовању*). Радио је и на телевизији и на филму: Лазар (*Погрешан човјек*), Петрашин (*Јеси ли то дошао да ме видиш?*), Мартин (*Pathos*), Веско (*Умир крви*). Добитник је Гран прија за најбољу епизодну улогу на Фестивалу глумца у Никшићу. Стални је члан ансамбла Градског позоришта Подгорица од 2015. године.

АНЂЕЛИКА СИМИЋ

дипломирала је глуму на Академији уметности у Новом Саду. Чланица је Југословенског драмског позоришта од 2012. У матичном позоришту остварила је улоге: Хана (*Краљ Бетајнове*), Гђа Пингле (*Хотел Слободан промет*), Гђа Линде (*Нора!*), Ана Павловна Вишњевска (*Уносно место*), Карменсита (*Госпођица*), у представи *Само нека буде лепо*, Гроздана (*Драма о Мирјани и овима око ње*),

Нериса (*Млетачки трговац*), Сибила Хул, Отилија (*Из јуначког живота грађанства*), Строфа (*Федрина љубав*), Жена (*Брод за лутке*), Чезио, Гђа Томпсон (*Улову на бубашвабе*). Добитница је Годишње награде ЈДП-а, двије награде „Ардалион“ и других значајних позоришних и филмских награда. Играла је у Народном позоришту у Суботици, Сомбору, Београду, Зрењанину, у Звездара театру, Атељеу 212, Битеф театру и у независним позоришним продукцијама. Игра и на филму (*Добра жена, Отаџбина...*) и телевизији (серије *Државни службеник*, *Ургентни центар*, *Сумњива лица*).

ЉУБОМИР БАНДОВИЋ студирао је глуму на Факултету драмских уметности у Београду. Био је члан Југословенског драмског позоришта у периоду од 2000. до 2016, гдје је остварио улоге у представама *Разбијени крчаг* (Лихт), *Злочин и казна* (Порфириј Петровић), *Није смрт бицикло (да ти га украду)* (Заставник Јокић), *Вишњик* (Јаша), *Прљаве руке* (Жорж), *Буба у уху* (Енглеz), *Лулу* (Др Гол), *Брод за лутке* (Поспанко), *На дну* (Медведев), *Арапска ноћ* (Ломајер), *Федрина љубав* (Свештеник). Значајне улоге остварио је и на сценама других београдских позоришта: *Дервиш и смрт*, *Царство мрака*, *Госпођица Јулија*, *Хеда Габлер*, *Покојник*, *Балкански шпијун*, *Велика драма*, *Зечији насип* (Народно позориште), *Ћеиф*, *Елинг*, *Фалсификатор*, *Харолд и Мод* (БДП), *Пазарни дан*, *Свици* (Атеље 212), *Чорба од канаринца*, *Клаустрофобична комедија* (Звездара театар). Добитник је бројних награда и признања: награде за најбољег глумца Бориних позоришних дана у Врању за улогу у представи *Пазарни дан*, награде „Зоран Радмиловић“ за глумачку бравуру у

представи *Ћеиф*, награде “Вељко Маричић” на Фестивалу малих сцена у Ријеци за најбољу епизодну улогу у представи *Разбијени крчаг*, статуете “Ђуран” на Фестивалу комедије у Јагодини за улогу у представи *Клаустрофобична комедија*, награде за креативно глумачко остварење (у тандему с Нелом Михаиловић) за представу *Балкански шпијун*, награде “Милосав Буца Мирковић” на Нушићевим данима за улогу Илије Чворовића у представи *Балкански шпијун*... Са истим успјехом игра на филму (*Заспанка за војнике*, *Такси блуз*, *Апофенија*, *Споменик Мајклу Џексону*, *Чекај ме ја сигурно нећу доћи*, *Жена са сломљеним носем*, *Свети Георгије убија аждаху*, *Оно као љубав*, *Непријатељ*, *Сестре*...) и телевизији (серије *Војна академија*, *Убице мог оца*, *Сумњива лица*, *Немој да звоцаш*, *Чизмаши*, *Фолк*, *Отворена врата*, *Вратиће се роде*, *Смрт човека на Балкану*, *Чизмаши*, *The Last Panthers*, *Црни Груја*...). За улоге у филмовима *Сестре* и *Непријатељ* награђен је за најбоље глумачко остварење на Филмским сусретима у Нишу.

КАТАРИНА ЖУТИЋ рођена је 1972. год. у Београду. Дипломирала на Катедри за глуму ФДУ у Београду, у класи проф. Предрага Бајчетића са ауторским пројектом *Преферанс*, за коју је урадила драматизацију и режију (дјелови из романа “Беле ноћи” и “Браћа Карамазови” Ф. М. Достојевског). Одиграла преко педесет улога у позоришту и преко двадесет на филму и телевизији. Играла у многим радио драмама, радила надсинхронизације многих кратких и дугометражних цртаних филмова. Учествовала на многим позоришним и филмским фестивалима у земљи и иностранству. Добитник многих домаћих и интернационалних награда, међу којима су: награда “Царица Теодора”, Награда за најбољу женску улогу на фестивалу у Котору, Стеријина награда, награда “Ђуран”, Награда за младу глумицу на Данима комедије у Јагодини, Награда “Ардалион”, плакета “Жанка Стокић”, Награда за

најбоље глумачко остварење Брчко, Награда за најбољу женску улогу на Фестивалу малих сцена Ријека, Награда за најбољу улогу на фестивалу кратког ауторског филма, Монреал, Годишња награда Атељеа 212, Награда за најбоље глумачко остварење фестивала “Нушићеви дани” Смедерево, Награда за најбољу епизодну улогу на фестивалу “Филмски сусрети Ниш”, Награда на фестивалу “Дани Зорана Радмиловића” Зајечар. Стални је члан позоришта “Атеље 212”. Избор из позоришних представа са београдских сцена и сцена позоришта у Србији: *Мала* (Мала), *Љубавник великог стила* (Барбара Смит), *Маратонци трче почасни круг* (Мирка), *Смешна страна музике* (Јасмин, бас гитара), *Позови М зарад ужитка* (Ангелина, Лорета), *Катарина* (Катарина), *Грађанин племић* (Лусила Журден), *Everybody/Свако* (Хелен), *Сабране приче* (Лиза Морисон), *Пег, срце моје* (Пег), *Роберто Цуко* (Клинка), *Поморанџина кора* (Проблематична), *Облик ствари* (Џени), *Бидерман и паликуће* (Шмиц), *Бли* (Даница), *Коса* (Џени), *Трст* (Мама), *Пошто паштета* (Стојанова мајка, Стојанова жена, Стојанова ћерка, Комшиница 1), *Казимир и Каролина* (Ерна), *Деца радости* (Ратникова мајка), *Урнебесна трагедија* (Јулка), *Хамлет* (Офелија), *Троил и Кресиде* (Кресиде), *Болест породице М* (Марија М), *Преферанс* (Она, Лиза Хохлакова), *Малајско лудило* (Др Долорес), *Горке сузе Петрефон Кант* (Карин), *Млетачки трговац* (Џесика), *Кокице, Попкорн* (Велвет), *Оливер Твист* (Ненси), *Мирандолина* (Мирандолина), *Дечко који обећава* (Пит), *Бајкодром* (Снежана), *Кате Капуралица* (Маре), *Јадници* (Епонија), *Корени* (Милена Катић), *Пацоловац* (Хедвиг), *Магично поподне, Североисток* (Олга), *Ивица и Марица* (Марица), *Неваљала принцеза* (Ката), *Принцеза на зрну грашка* (Принцеза Розана), *Кловн Сима* (Принцеза), *Свлачење* (Нина). Улоге на филму: *Црни бомбардер, Византинско плаво, Небеска удица, Заједно, Српски филм, Дорћол-Менхетн, Пљачка Трећег рајха, Јесен самураја, Последњи образ, Пропутовање, Усуд, Тројка, Картина*. Телевизијске серије: *М(ј)ешовити брак, Слон, бетон, телефон, Зоотека, Буди фин, Канал мимо, Непобедиво срце, Рањени орао, Љубав и мржња, Санта Марија дела салуте, Ургентни центар, Моја генерација 3*. Оснивач, кант-аутор, бас-гитара и вокал бенда “Камиказе” – извођач музике (бас гитара) за филм “Воз” Јанка Баљка. Студент постдипломских студија на Катедри позоришне и радио режије ФДУ.

МАЈА СТОЈАНОВИЋ дипломирала је на Факултету драмских уметности на Цетињу 2015. представом Краљевског позоришта „Зетски дом“ на Цетињу *Венецијанка* у режији Лидије Дедовић, а магистрирала је 2018. на Факултету драмских уметности у Београду монодрамом *Каже мени мама*. Током студија на Цетињу урадила је испитну представу која је сада на репертоару Црногорског народног позоришта, по тексту британске списатељице Шарлот

Џонс У *пламену*, а у Београду двије студентске представе *Плен* Џоа Ортона у режији Јоване Стојановићи по тексту *Ко још једе хлеб уз супу* Тијане Грумић у режији Таре Манић. У Црногорском народном позоришту, у ком је обавила и стручно оспособљавање, играла је улогу Ифигеније у представи *Orest in peace* у режији Стевана Бодрже. Члан плесног ансамбла у првој црногорској опери *Балканска царица*, у режији Радмиле Војводић. Игра у ауторском пројекту Обрада Ненезића *Горска драма*, у продукцији Центра за културу Тиват, у представи Ане Радивојевић *Присутност* у позоришту Мадленианум. У копродукцији ЈУ „Град театар“ и Српског народног позоришта *Крваве свадбе* у режији Игора Вука Торбице игра Слушкињу. Игра и у ауторском пројекту Пепа Гатела и Фура делс Бауса *Лажна сјећања* у Краљевском позоришту „Зетски дом“. У Градском позоришту у Подгорици игра Марију у *Сластима славе*, у режији Стефана Саблића. Глумила је и у серијма *Будва на пјену од мора*, *Дојч Caffe*, *Божјићи устанак*, *Сенке над Балканом*; филмовима *Између дана и*

ноћи, у режији Андра Мартиновића, *Случајеви правде*, у продукција ТБОК, у режији Зорана Марковића. Играла у кореоперформансу *Послушај ме – одиграћу ти* ауторке Сање Гарић и у документарном филму *Нека бескрајна слобода* у режији Марије Перовић. Истакнути УНИЦЕФ-ов сарадник.

Поред бројних гостовања представа **Југословенског драмског позоришта**, гостовања глумаца позоришта у многобројним амблематским продукцијама фестивала, **“Град театар”** је са ЈДП-ом до сада урадио и седам копродукција:

1993. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд/АТЛ, Београд; Петар II Петровић Његош, **Лажни цар Шћепан Мали**; режија Дејан Мијач; играли: Војислав Брајовић, Михаило Миша Јанкетић, Жарко Лаушевић, Слободан Нинковић, Драган Мићановић, Небојша Глоговац, Петар Краљ, Тони Лауренчић, Никола Ђуричко, Небојша Љубишић, Бранко Цвејић...

1994. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд; Вилијам Шекспир, **Троил и Кресиди**; режија: Дејан Мијач; играли: Небојша Глоговац, Катарина Жутић, Војислав Брајовић, Тања Бошковић, Слободан Бештић, Тони Лауренчић, Небојша Љубишић, Мића Томић...

1998. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд; Георг Бихнер, **Леонс и Лена**; режија: Дејан Мијач; играли: Слободан Бештић, Никола Ђуричко, Паулина Манов, Небојша Љубишић, Цвијета Месић, Борис Исаковић,...

2005. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд/MESS, Сарајево; Вилијам Шекспир, **Хамлет**; режија: Душан Јовановић; играли: Драган Мићановић, Бранислав Лечић, Богдан Диклић, Мона Муратовић, Александра Јанковић, Војислав Брајовић, Маринко Мацгаљ, Горан Шушљик, Бранислав Трифуновић, Дамјан Кецојевић, Стеван Радусиновић...

2007. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд; Вида Огњеновић, **Дон Кристо**; режија: Вида Огњеновић; играли: Игор Ђорђевић, Војин Ћетковић, Зорана Бећић, Ђурђија Цветић, Иван Босиљчић, Михаило Миша Јанкетић, Сузана Лукић, Слободан Стефановић, Борис Постовник, Наташа Радовановић-Прочковић, Оливера Крљевић, Арпад Печвари, Иван Пантовић.

2009. Град Театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд; Пјер д’Мариво, **Расправа**; режија: Александру Дарие; играли: Горан Шушљик, Христина Поповић, Соња Вукићевић, Анита Манчић, Маша Дакић, Марко Јањић, Сузана Лукић, Радован Вујовић, Миљан Прљета, Искра Брајовић, Иван Пантовић, Каћа Тодоровић, Бранислав Јефтић, Јелена Ангеловски.

2011. Град театар, Будва/Југословенско драмско позориште, Београд; Антон Павлович Чехов, **Вишњик**, режија: Дејан Мијач; играли: Јасна Ђуричић, Јелена Петровић, Јелена Ђокић, Светозар Цветковић, Борис Исаковић, Бојан Димитријевић, Бранко Цвејић, Нада Шаргин, Никола Вујовић, Хана Селимовић, Власта Велисављевић, Небојша Миловановић.

Ministarstvo kulture
Crne Gore

OPŠTINA BUDVA

Adriatic
PROPERTIES

RESTAURANT
"JADRAN"
"KOD KRSTA"

MAJESTIC
BUDVA

bar&restaurant
baba
made for you...

cafe-restaurant
Mozart
BUDVA

HOTEL
ADRIA
BUDVA

TQ PLAZA
BUDVA • MONTENEGRO

MEDITERAN
REKLAME

Mediterranean Express

BUDVANSKA
RIVIJERA
HOTELSKA GRUPA

Korkovado

lovćen

RESTORAN
KRALJ

APARTMENTS
PALACE

S PRESS+
UVOZ I DISTRIBUCIJA

Šajō
Budva

OPIUM

TORCH
BEACH CLUB | BUDVA
ORIZZONTE

ADMIRAL

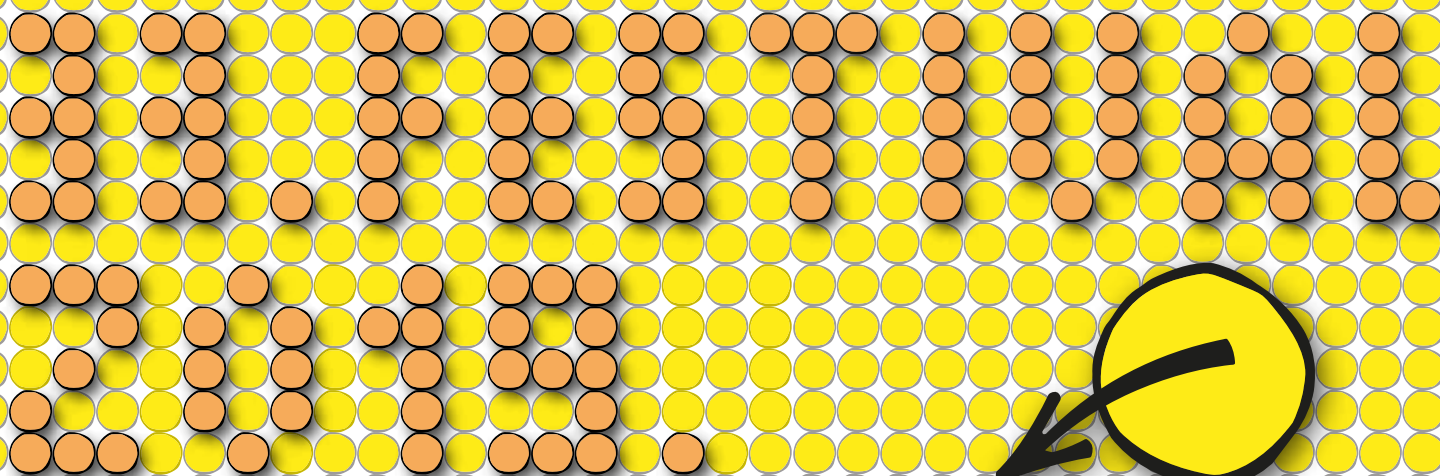
Dolce Vita

RESTAVRANT • PIZZERIA
TROPICO
BUDVA

Monje
Helada

RTB

GRAD Theatre City BUDVA

"Liječiti srce zabavljajući razum"
("Selestina")

/gradteatarbudva/

85310 Budva, ul. 13. jul bb, zgrada BSP-a

Tel./fax: +382(33) 402 935, 402 934, 402 933, 402 932, 402 931, 402 930

E-mail: theatrecity@gradteatar.me, gradteatar@gradteatar.me

www.gradteatar.com, www.gradteatar.me